

EMILE DE STOOP (1884-1913)

1912

Emile-Gustave-Marie-Joseph De Stoop, geboren te Antwerpen op 16 mei 1884, overleed te Gent op 7 april 1913.

Hij deed zijn humaniora-studies in het Jezuïetencollege Sint-Jozef te Turnhout en behaalde op 13 juli 1907 aan de Rijksuniversiteit te Gent het diploma van doctor in de wijsbegeerte en letteren, groep oude geschiedenis.

Als leerling van Franz Cumont had hij zijn eerste opzoekingen gewijd aan een studie, die aan het voorbeeld en de

leiding van de grote meester haar ontstaan en grotelijks haar waarde dankte: *Essai sur la diffusion du manichéisme dans l'empire romain* (1909).

In 1907 werd hij laureaat in de Universitaire Wedstrijd en kreeg hetzelfde jaar een reisbeurs toegevoegd, die hem toeliet gedurende de periode 1907-1909 cursussen te volgen aan de universiteiten van Berlijn, München en Parijs. Van 1909 tot 1912 was hij met toezicht belast in de Athenea van Brugge en Gent. Op 25 mei 1912 werd hij tot docent benoemd aan de Gentse Universiteit, met als opdracht: Latijnse Epigraphie, Historische Oefeningen (*partim*) en Historische Kritiek, toegepast op een periode van de geschiedenis. Tijdens de vergadering van de Academieraad, op 13 juni 1913, besloot rector

Schoentjes zijn *in memoriam* aldus: „M. De Stoop werd door de dood wegge-maaid in volle jeugd, nauwelijks 29 jaar oud; zijn loopbaan, die hij zo pas had aangevat, was rijk aan beloften”.

G. SANDERS

PUBLIKATIES VAN EMILE DE STOOP

Essai sur la diffusion du manichéisme dans l'empire romain, fasc. 38 in Recueil de travaux de la Faculté de philosophie et lettres. Gand, 1909.

Vie d'Alexandre l'Acémète, in Patrologie orientale, VI, 5, pp. 645-704. Paris, 1911.

Une famille sacerdotale de Phrygie à la fin du paganisme. Rev. de l'Instr. publ., 1909, pp. 1-14.

L'onirocriticon du prophète Daniel. Rev. de philol., 1909, pp. 93-111.

Un mot sur les sources des Actes d'Abraamios de Qiduna. Musée belge, 1911, pp. 297-312.

La vie de Théophane et de Pansemné. Musée belge, 1911, pp. 312-329.